

Č. 10.592.

Zdravotnictví: * Nelze-li vymoci ošetrovací útraty na fyzických a právnických osobách uvedených v § 21 zák. č. 77/27 proto, že tu není zákonné povinnosti těchto osob, aby hradily zmíněné útraty, není obec povinna podle citovaného zákonného ustanovení přispívat dvaceti procenty ošetrovacích útrat.

(Nález ze dne 7. června 1933 č. 10.278.)

V ě c: Město P. proti zemskému úřadu v Brně o příspěvek na ošetrovací útraty.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem mor. zem. výběrčího úřadu v Brně z 21. dubna 1928 a z 23. října 1928 byl obci P. předepsán 20% příspěvek na ošetrovací útraty za rok 1928 za její příslušníky, ošetrované v r. 1928 ve veřejných nemocnicích, porodnicích a ústavech pro choromyslné v celkové výši 478.80 Kč a 14.655 Kč. Proti těmto platebním rozkazům podala obec P. odvolání, v němž namítala, že není povinna tento 20% příspěvek na ošetrovací útraty zemskému fondu uhraditi za ošetrovance, ježto tito jsou členy nemocenských pojišťoven.

Okresní úřad nevyhověl výměrem ze 16. června 1930 tomuto odvolání. V důvodech uvedeno: Zákon z 15. července 1927 č. 77 Sb. v § 21 ustanovuje: Na ošetrovací útraty ve veřejných nemocnicích, porodnicích a ústavech pro choromyslné, pokud jich nelze vymoci na ošetrovaném nebo na jiných fyzických nebo právnických osobách (korporacích, spolcích, nem. pojišťovnách a pod.), jež jsou podle zák. nebo z jiného právního titulu povinny je nésti, jsou obce povinny přispívat 20% ošetrovacích útrat, vzešlých za jejich příslušníky pro rok 1928 a další. Zák. z 9. října 1924 č. 221 Sb. v § 149 ukládá pak nemocenské pojišťovně povinnost uhraditi nemocnici ošetrovací útraty za její pojištěnce pouze za dobu prvních 4 týdnů. Z tohoto ustanovení a contrario vyplývá, že nemocenské pojišťovny těchto nákladů ošetrovacích po uplynutí 4 neděl nenesou a nelze tudíž tyto ošetrovací útraty po 4 nedělích na nemocenských pojišťovnách vymáhati. Náklady tyto však ani od pojištěnce nemohou býti vymáhány, což plyne ze samého pojmu pojištění, jehož smyslem jest, že pojištěnec se právě tímto pojištěním chrání proti těmto nákladům a za určitou peněžní částku zaopatřuje si nárok na určitou výhodu. Jde-li tudíž o ošetrování osob, podléhajících ve smyslu ustanovení zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28 pojistné povinnosti, nelze pojišťovnou nemocenskou neuhrazeného zbytku ošetrovacích útrat, t. j. po 28 dnech vymáhati ani na pojišťovně ani na pojištěnci ani na jeho příbuzných k placení povinných, byť byli sebe majetnější, pokud osoba pojištěná má nárok proti nemocenské pojišťovně na nemocenskou podporu (52 týdnů). V těchto případech neše ošetrovací útraty po době 28 dnů zemský fond a obec jest povinna zemskému fondu podle ustanovení § 21 zák. č. 77/27, 20% příspěvek nahraditi,

ježto jedná se o ošetrovací útraty nedobytné ani na pojišťovně, ani pojištěnci, ani jeho příbuzných k placení povinných ve smyslu § 21 cit. zák.

Nař. rozhodnutím nevyhověl zem. úřad v Brně odvolání stěžující si obce a potvrdil napadený výměr okr. úřadu z jeho důvodů s dodatkem, že pokud jde o předpis 20% příspěvku za ošetrovné Karla B., jenž je členem léčebného fondu (nemocenské pokladny) čsl. státních drah, nutno podotknouti, že léčebný fond podle ustanovení § 10 zák. č. 221/25 jest autonomní, pokud jde o stanovení doby, pro kterou zaplatí léčebné ve veřejných nemocnicích. Toto právní stanovisko zastává také vrchní pojišťovací soud v Praze ve svých rozsudcích. Ostatně platí i o členech léčebného fondu ustanovení výnosu min. soc. péče v Praze z 19. února 1930 č. 1040/VI/2/30, podle něhož nelze vymáhati útraty za ošetřování ve veřejných nemocnicích od osob pojištěných pro případ nemoci. Hradí-li léčebný fond náklady pouze za 2 měsíce, nelze útraty další vzešlé ošetřováním po této době přesunouti zpět na pojištěnce, ježto povinnosti takové zákon č. 221/25 mu neuložil. Že názor tento je správný, potvrzují pro obor dřívějšího zákonodárství nál. Budw. A 4638, jakož i Boh. A 4502/25.

O stížnosti uvážil nss:

Předmětem sporu jest otázka, zdali stěžující si obec jest povinna platiti 20% příspěvek na ošetrovací útraty ve veřejných nemocnicích atd. podle § 21 zák. č. 77/27 za osoby, které podléhají pojištění podle zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28, resp. za osobu, která jest členem léčebného fondu čsl. státních drah a sice po dobu, po kterou nemocenské pojišťovny, resp. léčebný fond čsl. státních drah nejsou po zákonu již povinny tyto útraty hraditi.

Převzav, pokud jde o osoby podléhající pojištění podle zák. č. 221/24, ve znění zák. č. 184/28, důvody první stolice, vyslovil žal. úřad, že náklady na ošetřování, o které se zde jedná, nelze vymáhati na nemocenské pojišťovně, poněvadž tato nese náklady toliko po dobu 4 neděl, ani na pojištěnci, resp. příbuzných k placení povinných; pokud má osoba pojištěná nárok na nemocenskou podporu (52 týdnů), takže se jedná o ošetrovací útraty nedobytné ani na pojišťovně, ani na pojištěnci, ani jeho příbuzných jinak k placení povinných, a jest tím dán případ § 21 zák. č. 77/27.

Stížnost naproti tomu vykládá cit. ustanovení § 21 tak, že obec může býti přidržena k placení 20%ního příspěvku jen tehdy, je-li zásadně k placení ošetrovacích útrat za doloženou dobu povinen ošetřovaný nebo jiná fysická nebo právnická osoba a není-li možno tyto útraty na jmenovaných osobách vymoci; není-li však vůbec této povinnosti zmíněných osob pro dotyčné období — a této povinnosti v daných případech nesporně není — nelze také obec přidržovati k placení 20%ního příspěvku.

Stížnosti bylo dáti za pravdu.

Ustanovení § 21 zák. č. 77/27 bylo citováno již nahoře. Z něho jde pak, že povinnost obce přispívati 20ti % na ošetrovací útraty v nemocnici neuhrazené jest podmíněna předpokladem, že útrat těch nelze vymoci na osobách, jež jsou podle zákona nebo z jiného právního titulu

povinný je nésti. Musí tu tedy býti někdo, ať osoba fysická nebo právnická, kdo útraty ty jest povinen nésti, a teprve tehdy, nemohou-li na něm, ač jej platební povinnost stíhala, býti vymoženy, vzchází povinnost obce přispívati na útraty takto neuhrazené kvotou v zákoně stanovenou. Naproti tomu pro případ, že útraty ty nemohou býti vůbec vymáhány, poněvadž není nikoho, kdo by je byl povinen nésti, zákonem č. 77/27 příspěvková povinnost obci uložena není.

V daném případě vyslovil žal. úřad, že ošetrovací útraty nelze vymáhati ani na nemocenské pojišťovně, ani na ošetrovaných, resp. jejich příbuzných, jinak k placení povinných, poněvadž není tu jejich zákonné povinnosti, aby hradili zmíněné útraty; ale pak jest jeho výrok, zavazující obec k placení 20%ního příspěvku, v rozporu se zákonem, poněvadž chybí předpoklad, za kterého by obec mohla býti k této příspěvkové povinnosti přidržena. V důsledku toho bylo nař. rozhodnutí v této části zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Pokud se jedná o Karla B., jde v podstatě o stejnou právní otázku, totiž o to, zdali stěžující si obec jest povinna přispívati k ošetrovacím útratám za dobu, po kterou léčebný fond čsl. státních drah podle svých stanov již nebyl povinen veřejné nemocnici tyto útraty hraditi.

Tu platí však i zde vše to, co shora bylo řečeno. Vycházel-li žal. úřad od toho, že ani fond čsl. státních drah ani ošetrovanec B. nebyli povinni nésti útraty vzniklé ošetrováním delším než 2měsíčním, nemohl právem vysloviti, že podle § 21 zák. č. 77/27 je povinna stěžující si obec přispěti 20% a slušelo proto nař. rozhodnutí také v této části zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž nss v daném případě musel zkoumati, zda stanovy nemocenské pokladny čsl. státních drah, pokud v § 17 omezují časově povinnost hraditi ošetrovací útraty, jsou ve shodě se zákonem.

Č. 10.593.

Ř í z e n í s p r á v n í: * Jde-li o spor, jehož předmětem je peněžité plnění nepřesahující 200 Kč, jest za účinnosti zák. o organisaci politic. správy č. 125/1927 Sb. i ve věci obnovy řízení rozhodnutí okresního úřadu rozhodnutím konečným.

(Nález ze dne 7. června 1933 č. 10.279.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 9323/31.

V ě c: Julius B. v D. proti zemskému úřadu v Bratislavě o obnovu řízení ve věci pojištění.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 12. srpna 1927 zamítl okresní úřad v Topolčanech stížnost st-lovu proti platebnímu výměru okresní nemocenské pojišťovny v Topolčanech, jímž jmenovanému bylo uloženo zaplatiti za dobu od 1. srpna 1926 do 30. října 1926 na nemocenských, starobních a invalidních příspěvcích za Michala K. a Štefana a Michala V. částku 165 Kč 70 h. Rozhodnutím z 19. prosince 1927 zamítl župní úřad v Nitře další st-lovo odvolání s tím, že proti němu ve smyslu § 239 zák. č. 221/24 není další opravný prostředek přípustný.